

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

27. august 2009

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 89 af 19. august 2009
(Aktstykke 180, § 7).

Spørgsmål:

Idet der henvises til spørgsmål 88 ønskes spørgsmålet besvaret.

Svar:

Som det fremgår af svarene til spørgsmål 10 og 88, vil en mekanisk beregning af et demografisk betinget udgiftstræk baseret på en antagelse om gennemsnitlige enhedsudgifter ikke give et retvisende billede, da der f.eks. ikke tages højde for en stadig forbedret helbredstilstand i befolkningen, og at udgiften ved en ekstra bruger på et givent serviceområde ikke nødvendigvis svarer til den gennemsnitlige udgift.

Med disse forbehold er der opstillet et regneeksempel i svaret på spørgsmål 10 med en mekanisk beregning af et demografisk betinget udgiftstræk i kommunerne og regionerne under ét. Beregningerne i svaret på spørgsmål 10 er baseret på de gennemsnitlige aldersfordelte enhedsbeløb for henholdsvis kommunerne og regionerne under ét, som indgår i Indenrigs- og Socialministeriets udlignings- og tilskudsberegninger.

Det lokale selvstyre indebærer, at kommuner og regioner vedtager lokale service-niveauer på baggrund af lokalpolitiske prioriteringer og under hensyntagen til de økonomiske aftaler med regeringen. For kommunerne afspejler det sig bl.a. i en afvejning mellem skattniveau og serviceniveauer på de forskellige velfærdsområder. Derudover vil forskelle i den sociale struktur i kommunerne i øvrigt betyde, at den samme befolkningsudvikling i to forskellige kommuner ikke nødvendigvis medfører det samme udgiftstræk.

Disse forhold vil der ikke blive taget højde for i en mekanisk beregning af et demografisk betinget udgiftstræk i enkeltkommuner eller regioner, da enhedsbeløbene er opgjort for henholdsvis kommunerne og regionerne under ét. En opdeling på enkeltkommuner og regioner vil systematisk enten over- eller undervurdere størrelsen af et rent mekanisk betinget demografisk udgiftstræk.

Endvidere bliver Indenrigs- og Socialministeriets aldersfordelte enhedsbeløb opgjort til brug i en udligningssammenhæng, og ikke til at vurdere betydningen af

den demografiske udvikling i enkeltkommuner. Udgangspunktet er, at der på baggrund af faste nøgler foretages en skønmæssig fordeling på landsniveau på relevante aldersgrupper af de kommunale driftsudgifter i det senest kendte budget. Det gælder f.eks. fordelingen af socialudgifterne på henholdsvis ældre- og handicapområdet eller henførelsen af udgifter til infrastruktur eller administrationsområdet til aldersklasser.

Herefter beregnes udgiftsvægte på landsplan, som sættes i forhold til senest kendte budget for kommunerne under ét korrigeret for opgaveændringer i medfør af DUT samt pris- og lønregulering. Samtidig skaleres udgifterne, så de svarer til det aldersbetingede udgiftsbehov i udligningssystemet.

Der er derfor ikke grundlag for at lave en beregning af de økonomiske konsekvenser af den demografiske udvikling for enkeltkommuner og regioner med afsæt i Indenrigs- og Socialministeriets aldersbestemte enhedsbeløb.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen